

Menneskets Natur og Egenskaber

Bismillahir Rabmanir Raheem

Allah ﷻ skabte Jorden, og hele universet. Og Allah ﷻ skabte Adam ﷺ, og sendte ham ned til jorden, for at benytte dens resurser. I denne sammenhæng siger Allah ﷻ i Qur'anen:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾

"Det er Ham, der skabte alt hvad der findes på jorden til jer". [MOQ al-Baqarah 2:29]

Allah ﷻ forsynede mennesket og gav ham bestemte egenskaber, der gjorde ham i stand til at opretholde sin eksistens i dette univers. Allah ﷻ siger:

﴿سَبِّحْ إِسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾

"Lovpris din Herres Navn, den Høje. Som skabte (alt), og formede det". [MOQ al-A'la 87:1-2]

Derfor består menneskets natur af bestemte fysiske, mentale og følelsesmæssige evner, som gør ham i stand til at opretholde sit liv i dette univers som Allah ﷻ skabte. En unik egenskab som kun tildeles mennesket, er en forstand ('*aqil*), med evnen til at tænke. Og Allah ﷻ opfordrede mennesket til at tænke over realiteten, og sin egen natur, udover at henvende sig til mennesket med Islam, med det formål at implementere Islam. Derfor er forståelsen af menneskets natur essentiel for at dirigere vores retning hen imod at adlyde Allah ﷻ, og gøre os i stand til at kontrollere vores lyster og begær, i stedet for at blive kontrolleret af dem.

En anden egenskab som Allah ﷻ skabte i mennesket er en vital kraft, der driver en person til at tilfredsstille den. Denne vitale energi består af instinkterne, og de organiske behov.

Tilfredsstillelsen af de organiske behov er afgørende for individets overlevelse idet personen vil gå til grunde hvis behovene ikke tilfredsstilles. Behovet for at tilfredsstille de organiske behov stammer indefra, og det er uafhængigt af nogen eksternt faktor til at stimulere det behov. Eksempelvis behovet for at fortære (spise) der manifesterer sig gennem sult og tørst, afhænger ikke af tilstedeværelsen af mad til at blive vækket. En person kan ikke tilfredsstille sit behov for at fortære på bekostning af andre organiske behov. Og personen kan ikke tilfredsstille sit behov for at fortære, ved at udtømme affald (gå på toilettet), eller sove eller via enhver anden handling, men kun ved reelt at fortære føde.

Foruden de organiske behov, har Allah ﷻ skabt specifikke instinkter. I modsætning til de organiske behov, så er tilfredsstillelsen af instinkter ikke nødvendige for individets overlevelse, selvom det at lade være med at tilfredsstille instinkterne, vil føre til uro og utilpashed. Skønt tilfredsstillelsen af disse instinkter ikke er vital for et individs overlevelse, er nogle af disse instinkter nødvendige for menneskeheden overlevelse i helhed. Uden artsinstinkt, og dets manifestationer, vil menneskeheden reelt ophøre med at eksistere, hvorimod et individ der ikke bliver gift, ikke nødvendigvis dør på grund af det.

Incitamentet for disse instinkter stammer også fra det eksterne miljø. Så synet af universet med sin orden og pragt, vil anspore tilbedelsesinstinkt i et individ. Og synet af en kvinde vil, i en mand, vække artsinstinkt med alle dets forskellige manifestationer.

At instinkter viser sig på mange forskellige måder er en anden unik forskel på instinkter og organiske behov. Artsinstinkt viser sig i bestemte tilbøjeligheder, såsom faderskab, moderskab, venlighed overfor søskende, og den seksuelle lyst.

Tilbedelsesinstinktet manifesterer sig i hengivenhed eller helliggørelse af noget, som menes at besidde mere styrke. Og overlevelsesinstinktet manifesterer sig i frygt, håb, tilbøjeligheden til at eje ting, lysten til at dominere, og ivrigheden til at vide. Idet ethvert instinkt har adskillige manifestationer, så kan et menneske vælge at tilfredsstille dem ved at tilfredsstille andre. De seksuelle tilbøjeligheder kan lindres delvist ved at faste, mens lysten til at dominere kan blive kanaliseret hen imod at arbejde for ideologiens dominans.

Ligesom egenskaberne, Allah ﷻ skabte i ting, ikke kan suspenderes eller ændres, så kan de egenskaber, som Allah ﷻ skabte i mennesket, ligeledes ikke suspenderes eller ændres. At få ting til at brænde, som er en af ildens egenskaber, eller egenskaben at skære ting, som forbindes med kniven, er permanente karaktertræk i disse ting, som ikke kan adskilles fra selve tingen. Alle disse egenskaber blev skabt af Allah ﷻ, og de er væsentlige og bestandige. Kun i tilfælde af mirakler, vil egenskaberne for en kort tid ophøre med at fungere. Instinkter og organiske behov med sine manifestationer, er også kvaliteter, som Allah ﷻ skabte i mennesket, og kan ikke fjernes fra det. Allah ﷻ siger i denne sammenhæng:

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوَى﴾

"*Lovpris din Herres Navn, den Høje. Som skabte (alt), og formede det*". [MOQ al-A'la 87:1-2]

Da disse instinkter og organiske behov er egenskaber, så kan de ikke betegnes som hverken gode eller onde.

Man kan eksempelvis ikke sige, at sexlysten per natur er ond, men selve metoden til at tilfredsstille disse instinkter og behov, kan anses for at være enten god eller ond. Den seksuelle tilbøjelighed kan tilfredsstilles gennem ægteskab, som er godt, eller gennem *Zina*, som er ondt. Tilbedelsesinstinktet kan tilfredsstilles, ved udelukkende at tilbede Allah ﷻ, hvilket er godt, eller ved at helliggøre helgeners grave, hvilket er ondt. Og overlevelsesinstinktet kan tilfredsstilles korrekt, ved at eje ejendom på den rigtige måde, eller ved kun at frygte Allah ﷻ, eller det kan tilfredsstilles ukorrekt via tyveri, eller ved at frygte noget andet end Allah ﷻ.

Så Islam organiserede tilfredsstillelsen af disse instinkter og behov, uden at undertrykke nogen af dem. Og denne tilfredsstillelse er organiseret på en meget velafbalanceret måde, som opretholder individets liv, og vedligeholder samfundet på et bestemt niveau. Allah ﷻ vil stille mennesket til regnskab for de metoder, han vælger for at tilfredsstille sine instinkter og behov, og ikke for selve tilfredsstillelsen. Udover instinkterne og organiske behov så skabte Allah ﷻ den frie vilje i mennesket, som giver ham evnen til at vælge sin levemåde og metoden til tilfredsstillelsen af disse instinkter og organiske behov. Allah ﷻ siger angående dette:

﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾

"*Gav Vi ham da ikke et par øjne, en tunge, og et sæt læber, og viste ham de to veje (både god og ond)?*" [MOQ al-Balad 90:8-10]

﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾

"*Og ved denne Nafs, og Ham der fuldendte den i proportion; derefter viste Han den hvad der er forkert for den, og hvad der er rigtigt for den*". [MOQ al-Shams 91:7-8]

Den der vælger den korrekte metode, og overholder Allahs ﷻ påbud i tilfredsstillelsen af deres instinkter og behov, vil blive belønnet, og den der vælger den forkerte metode, vil blive straffet. Denne frie vilje omfatter ikke hele menneskets liv, men er begrænset til de valg det træffer i udførelsen af sine handlinger. I alle andre aspekter, er mennesket kontrolleret af det Allah ﷻ forudbestemte (*al-Qadar* - skæbnen).

Ingen kan eksempelvis hverken beslutte eller afgøre deres eget fødselstidspunkt og fødselssted, deres familie eller deres etnicitet. Man kan heller ikke kontrollere de handlinger, som blev tvunget over dem, eller selve konsekvenserne af bestemte handlinger, de udførte. Mennesket lever i universet og er underlagt naturlovene

Allah ﷻ skabte, såsom tyngdekraften, og lovene der styrer elektricitet. Allah ﷻ vil ikke stille mennesket til regnskab for handlinger, der ligger udover hans kontrol. Allah ﷻ siger med hensyn til dette:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

"Allah påbyrder ikke en person udover hans kunnen." [MOQ al-Baqarah 2:286]

Ydermere siger Profeten ﷺ:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

"Allah kigger slet ikke på jeres former eller ejendom, men Han kigger derimod på jeres hjerter og handlinger." [Musnad Ahmed, via Abu Hurayrah]

Muslimen skal være tilfreds med det, Allah ﷻ forudbestemte. En Muslim skal anerkende, at han aldrig ville kunne afværge det, som allerede er sket for ham, selvom han dog stadig skal evaluere sine handlinger, for at granske sine fejl, men ikke for at udløse en ond cyklus af selvbebrejdelse. Enhver Muslim skal anerkende, at Allah ﷻ tester folk med handlinger, som kan resultere i noget, der anses af folket for at være enten positive eller negative resultater, og Allah ﷻ er den Eneste som ved, hvad der er godt og ondt. Allah ﷻ siger:

﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

"Det kan være I hader noget, som er godt for jer, og det kan være I kan lide noget, som er dårligt for jer; Allah ved, og I ved ikke!" [MOQ Al-Baqarah 2:216]

Hvad angår dette emne, siger Profeten ﷺ:

وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ

"Og hvis du rammes af noget, så lad vær med at sige, 'Hvis jeg havde gjort det således, så ville dette ikke være sket', men sig derimod, 'Allah forudbestemte, og hvad end Han forudbestemte, skete. Fordi 'hvis' åbner døren for Shaytan'". [Sahih Muslim, Kitab al-Qadar]

Denne forståelse vil gøre mennesket tilfreds med sin situation, uanset hans vilkår. Desuden vil en person med den forståelse, ikke fortvivle over det der sker for ham, når det ligger udover hans kontrol; samtidig vil han analysere hvad der skete, for at overveje sine mulige fejl men dog uden at kaste sig selv ud i anklager og selvbebrejdelser.

Hvis det derimod ikke forstås korrekt, så vil mennesket kaste sig ud i en ond cirkel hvor han bebrejder sig selv for de afgørelser, som skete udenfor hans kontrol, og han vil udmatte sin energi på at prøve at træffe valg i områder, hvor menneskets valg ikke har nogen effekt på udfaldet. Hvis en persons *rizq* til tider er utilstrækkelig, for at opfylde hans forventninger eller behov, så vil en person der er vildledt, som tror, at *rizq* er et resultat af hans bestræbelser, fejlagtigt tilskrive den *rizq* han besidder, en defekt eller mangelfuldhed fra hans side. Denne fordrejede tænkning vil drive personen til at træffe beslutninger, med en falsk formodning om at han kan ændre sin *rizq*, hvilket kan drive individet til *haram* eller endda direkte kriminelle handlinger.

Men personen der anerkender at Allah ﷻ har forudbestemt hans *rizq*, vil gøre sig umage for at tjene sin *rizq*, uden at ty til *haram* handlinger, idet han indser, at han vil modtage hvad end Allah ﷻ har fastlagt for ham af *rizq*, uanset hvilket vej han vælger. Han vil ydermere føle sig tilfreds med hvad end der sker som et resultat af hans bestræbelser, selv hvis de ikke giver noget resultat eller endda giver et negativt resultat.

At forstå menneskets natur gør os i stand til at gå fremad gennem livet, på en korrekt og afbalanceret måde. Ingen ville blive drevet af sine lyster og begær, og han ville heller ikke opføre sig på et basalt niveau, som er

lig med et dyrs. At besidde en akkurat bevidsthed om menneskets natur, vil lade mennesket indse, at alle og enhver kan vælge og bestemme hans eller hendes adfærd, og at alle og enhver ligeledes kan ændre eller modificere deres opførsel. Intet menneske er per natur født godt eller ondt, fordi de har valget imellem at overholde (reglerne) eller ikke at overholde dem.

Altså er der ingen specifik adfærdstype, som påtvinges over individet. Individets adfærd kan ændres ved at man ændrer deres koncepter, og et samfunds adfærd kan også ændres ved at man introducerer de korrekte koncepter, og ved at frembringe de korrekte normer. I denne sammenhæng, at forstå denne natur illustrerer at overholdelsen af Allahs ﷻ regler, er indenfor ethvert individs rækkevidde og kunnen.

Den kristne doktrin, som var udbredt i hele Europa i Den Mørke Middelalder, postulerede idéen om, at mennesket per natur er født ondt, og idéen havde sine rødder i doktrinen om "arvesynd". Som reaktion til det synspunkt, hævdede kapitalisterne det ekstremt modsatte, at mennesket per natur er godt og ondskaben der eksisterer i samfundet er et resultat af en undertrykkelse af hans naturlige tilstand som værende fri.

Baseret på det koncept, kaldte kapitalisterne til et samfund som garanterede de "fire friheder", som værende en forudsætning for fremskridt: Ytringsfrihed, religionsfrihed, ejendomsfrihed, og personlig frihed. Ifølge kapitalisterne vil menneskets naturlige godhed kun blive realiseret når disse friheder sikres, og dette syn var fundamentet for menneskerettighederne, som blev postuleret af den kapitalistiske ideologi.

Nogle muslimer blev påvirket af dette kald, på grund af den vestlige kulturs udbredelse og misforståelsen af den islamiske kultur, og de begyndte at kalde til menneskerettigheder. Hvad de ikke indså, er, at hver eneste af disse fire friheder, modsiger Islam. Eksempelvis er der ingen trosfrihed, fordi muslimerne kan ikke frafalde Islam. Ydermere har personlig frihed ingen plads i Islam, fordi Muslimerne ikke kan begå *Zina*. Og ytrings- og ejendomsfrihed modstrider Islam, idet Muslimerne ikke kan eje via *riba*, eller udtrykke idéer som nationalisme eller kommunisme.

Ydermere, selvom de hævdes af kapitalister at resultere i godhed, så skaber tilstedeværelsen af disse friheder faktisk mere ondskab end nogen nogensinde havde forestillet sig.

Nogle muslimer adopterede idéen om, at mennesker per natur er født gode. Men det islamiske synspunkt er derimod, at mennesket fødes i en tilstand af *Fitrah*, og "*Fitrah*" angår menneskets naturlige tilstand, som består af hans instinkter, organiske behov, og følelsesmæssige kompleksitet. Denne naturlige tilstand har potentiale til at blive dirigeret på den korrekte, eller på den forkerte måde, og retningen mennesket vælger, vælges af hans forstand.

Altså betyder ordet "*Fitrah*" ikke god, som mange Muslimer misforstår. *Fitrah* angår det naturlige potentiale mennesket har, og dette potentiale kan dirigeres hen imod godt eller ondt. Allah ﷻ siger:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾

"Allah ønsker at gøre det nemt for jer, og Han ønsker ikke at gøre tingene svært for jer". [MOQ al-Baqarah 2:185]

﴿لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾

"Allah bebyrder ikke en person udover hans kunnen. Han belønnes for det (gode) han har tjent, og han straffes for det (onde) han har tjent". [MOQ al-Baqarah 2:286]

Hvis mennesket ikke er i stand til at overholde visse regler på grund af en specifik årsag såsom sygdom eller tvang, så ville han blive pålagt et andet sæt regler. At faste er en pligt, men en der er syg, har tilladelsen til ikke at faste.

Derudover vil den korrekte forståelse af menneskets natur, i sammenhæng med *Al-Qada wal-Qadar*, afholde muslimerne fra den passive fatalistiske tankegang, som underkaster sig status quo, og bukkes under for lyst

og begær. Så muslimerne skal kun underkaste sig de handlinger, som er udenfor hans kontrol, såsom døden eksempelvis. Og selv i døden, vil Muslimerne ikke tilskrive omstændighederne op til døden, som Allahs ﷻ *Qada*, fordi nogle gange er en persons død, resultatet af en forbrydelse, som skal undersøges.

For eksempel da tunnelen kollapsede og dræbte tusinder af muslimer i en af Hajj sæsonerne, så lukkede det Saudiarabiske regime emnet ved at påstå at hændelsen var *Qada*, blot for at afskrive sig ethvert ansvar. *Qada wal-Qadar* skal adopteres i en dynamisk og praktisk kontekst, som får Muslimerne til at indse, at de både kan og skal ændre deres situation. Muslimerne tilstand er ikke noget, som er pålagt over dem. Allah ﷻ siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

"Allah ændrer sandelig ikke et folks tilstand, førend de ændrer sig selv". [MOQ al-Ra'd 13:11]

Denne forståelse af menneskets natur, vil befrie hans sind fra illusioner og myter. Og det giver mennesket muligheden for at gøre fremskridt i dette liv på en dynamisk måde, alt imens han på samme tid har absolut tillid (*tawakkul*) til Allah ﷻ.

Her kan der opstå et spørgsmål: "Er menneskets opførsel forbundet til hans gener, eller til hans biologiske sammensætning?"

For at besvare dette, må vi indse, at mennesket drives til at tilfredsstille sine instinkter og organiske behov. Samtidig har mennesket en forstandsmæssig kapacitet der adskiller ham fra dyret. For dyret vil udelukkende opføre sig ifølge biologiske kriterier, uden at kæde sin opførsel sammen med nogle koncepter, af den simple årsag, at dyr ikke har koncepter, og heller ikke nogen evne til at tænke og udforme koncepter.

Selvom instinkterne og behovene kræver tilfredsstillelse, så udspringer selve metoden til at tilfredsstille disse instinkter og behov, ikke fra dem. Intet organisk behov eller instinkt, kræver tilfredsstillelse på en specifik måde, de kræver blot tilfredsstillelse. Behovet for at spise, manifesterer sig eksempelvis i sult, hvilket driver mennesket til at spise.

Men der er intet ved sult som driver en person til at spise bestemte madvarer. Sulten i sig selv pålægger ikke individet et specifikt valg, med hensyn til fortæring af grønsager eller dyr, der er slagtet på en bestemt måde, eller enhver type af dyr. Opfattelser mennesket bærer på, vil for ethvert individ, afgøre hvad der skal spises. Det samme gælder tørst. Ingen tørst nødvendiggør, at drikke juice eller vin. Men de opfattelser mennesket bærer på, vil drive et individ til at slukke sin tørst enten ved at drikke vin, vand eller en anden væske.

Altså kan man ikke forbinde metoden, mennesket vælger for at tilfredsstille sine behov, nogen genetisk eller biologisk komponent, og instinkterne fungerer på samme måde. For instinkter driver bare mennesket til at tilfredsstille dem, men de driver det ikke hen imod tilfredsstillelse gennem en specifik kurs.

De opfattelser mennesket adopterer, vil diktere hvilken metode han vælger for at opfylde sine instinkter. Behovet for at eje, som stammer fra overlevelsesinstinktet, fremkalder et potentiale, som kræver opfyldelse, og dette potentiale driver personen til at eje eller investere. At eje via *riba* eller handel er ikke instinktivt. Det er opfattelser, som afgør om man handler med *riba* eller ej. Det samme princip gælder for tyveri. Ingen kan hævde, at tyveri er en del af hans genetiske kode; på samme måde kan ingen hævde, at rentemæssig handel er en genetisk komponent. Ingen kan påstå, det at spise svin fremfor grønsager, bunder i noget genetisk.

Seksualdriften kræver også opfyldelse. Men opfattelserne mennesket bærer på, og ikke selve instinktet afgør hvilken særskilt metode mennesket adopterer, for at tilfredsstille instinktet. Fordi den seksuelle tilbøjelighed kunne tilfredsstilles, ved at ægte en kusine eller mor, eller ved at ægte en anden person.

Men de specifikke opfattelser, som muslimer for eksempel bærer på, foreskriver at det at ægte ens mor eller søster er forbudt (*haram*) mens det at ægte bestemte kategorier af andre kvinder er tilladt. Ingen kan påstå at

ægteskabet med kusiner eller fætre er genetisk. Ligeledes kan ingen påstå, at *Zina* er genetisk nødvendigt. De opfattelser, som personen bærer på, vil enten retfærdiggøre *Zina* eller holde ham væk fra det.

Disse metoder for tilfredsstillelse, kan betegnes som enten korrekte eller ukorrekte, alt efter de opfattelser mennesket bærer på. Og ud fra det islamiske synspunkt, så er enhver metode til tilfredsstillelsen af ethvert instinkt eller organisk behov korrekt, hvis metoden ligger indenfor den islamiske strukturs parametre, og ukorrekte, hvis den ligger udenfor den islamiske struktur. Dog vil visse personer forsøge at tilfredsstille deres instinkter og organiske behov på en måde, som ikke kun er ukorrekt, men som også modstrider den naturlige opsætning, hvori Allah ﷻ skabte disse instinkter og behov. Sult, for eksempel, kan tilfredsstilles naturligt med mad, og skønt selve metoden kan være korrekt eller ukorrekt, alt efter opfattelserne, opfyldes tilfredsstillelsen stadig naturligt.

At spise svin, kan ikke betegnes som en tilfredsstillelse af behovet for at spise, som modstrider menneskets naturlige tilbøjelighed, selvom det dog stadig skal betegnes som ukorrekt. Men at forsøge at fortære negle og glas, kan ikke anses for at være et middel for tilfredsstillelse af sult, som er i harmoni med menneskets naturlige tilbøjelighed.

På samme måde skabte Allah ﷻ seksualdriften, som skal tilfredsstilles på en bestemt måde, for at opnå det specifikke formål, som er at opretholde menneskehedens fortsatte eksistens. At tilfredsstille seksualdriften, enten via ægteskab eller *Zina*, er stadig i overensstemmelse med menneskets naturlige tilbøjelighed, selvom *Zina* ikke er korrekt. Men at forsøge at tilfredsstille driften med det samme køn, må dog siges at modstride instinktets naturlige struktur.

Tilfredsstillelsen af instinkterne og de organiske behov, på en måde, som modstrider den organisering Allah ﷻ fastlagde, kan altså ikke udspringe fra en naturlig eller internvirkende komponent i mennesket.

At ty til metoder, såsom homoseksualitet, hvilket er i konflikt med tilbøjeligheden eller systemet, kan kun udspringe fra en opfattelse.

Homoseksualitet er en reel beslutning, ligesom beslutningen om at spise negle og glas. For der findes intet i artsinstinktets design, som driver mennesket til at ty til sådan en handling, ligesom der ikke eksisterer noget i de organiske behov, som vil drive mennesket til at fortære negle og glas.

Genernes rolle i at bestemme menneskets adfærd, skal forstås klart og tydeligt. Selvom generne bidrager til manifestationen af instinkterne og de organiske behov, så bidrager de ikke til metoderne, mennesket vælger, for at tilfredsstille disse instinkter og behov.

Måder og metoder, som mennesker tager i brug, er valg ethvert individ træffer, og disse valg er afhængige af de opfattelser individet bærer på.

Kilde: www.khilafah.com